

טוראי

מנחם גלילי גרינברג

נפל ביום ח' בתמוז תש"ח (15.07.1948).
בן 34 בנופלו

שירת בחיל הרגלים

מקום מנוחתו
בית העלמין הצבאי רחובות

תכונותיו של מנחם

מנחם היה אדם מאוד צנוע.

מסתפק במועט

אהוד ואהוב על כולם.

אופטימיות תמיד שררה אותו.

ציוניסט ופטריוטי.

אדם רציני ומסתורי.

בעל אוהב, ואבא טוב.

מנחם גרינברג נולד בדורוהיו, עיירה ברומניה, בשנת 1914.
שמו של מנחם עד עלייתו ארצה היה מנדל.
מנחם היה ציוני נלהב, הוא היה חבר בתנועת נוער ציונית בית"ר.

באותה תקופה מנחם לחם בצבא הרומני אך שאיפתו הגדולה היתה לעלות

ארצה.

אימו התנגדה לעזיבתו את הבית מאחר וחשבה שלא יהיה לו מה לאכול בארץ.

מנחם היה ציוני ומשאת חיייו היתה לעלות לארץ ישראל. הוא סיפר לאמו שהוא

מבקש לעבור לעיירה גדולה יותר ברומניה אך הצטרף לספינת מעפילים ועלה

ארצה בשנת 1939 בלי להיפרד ממנה.

כאשר עלה ארצה שינה את שמו ממנדל למנחם.

הוא הצטרף לתנועה המחתרתית אצ"ל (ארגון צבאי לוחם) שם לקח חלק פעיל בפלוגת בית"ר, בתנועה היה פעיל כשנתיים וכינויו בבית"ר היה גלילי.

לפרנסתו עבד במפעל גביש- בית חרושת לזכוכית.

לדברי חבריו לעבודה והממונים עליו מנחם היה עובד מסור, קלט מאוד מהר את העבודה, וסחף את כולם בשירתו ובשמחת חייו המדבקת !

כשמנחם הגיע לארץ תחילה חי בדירת רווקים שכורה.

כשעבר לדירה שכורה אחרת בעלי הדירה היו הוריה של דינה שלימים הפכה לאישתו, השידוך

נעשה על ידי אימה של דינה.

תחילה עלו חששות מצד משפחתה של דינה בנוגע לקשר של השניים, מפני שמנחם היה עולה

חדש ולא היתה לו משפחה בארץ.

כל החששות התבדו, מנחם אמר שאם לא יתחתן עם דינה יאבד את נפשו לדעת.

לבסוף הוא ודינה אכן התחתנו.

החתונה של דינה ומנחם היתה מאוד יפה.

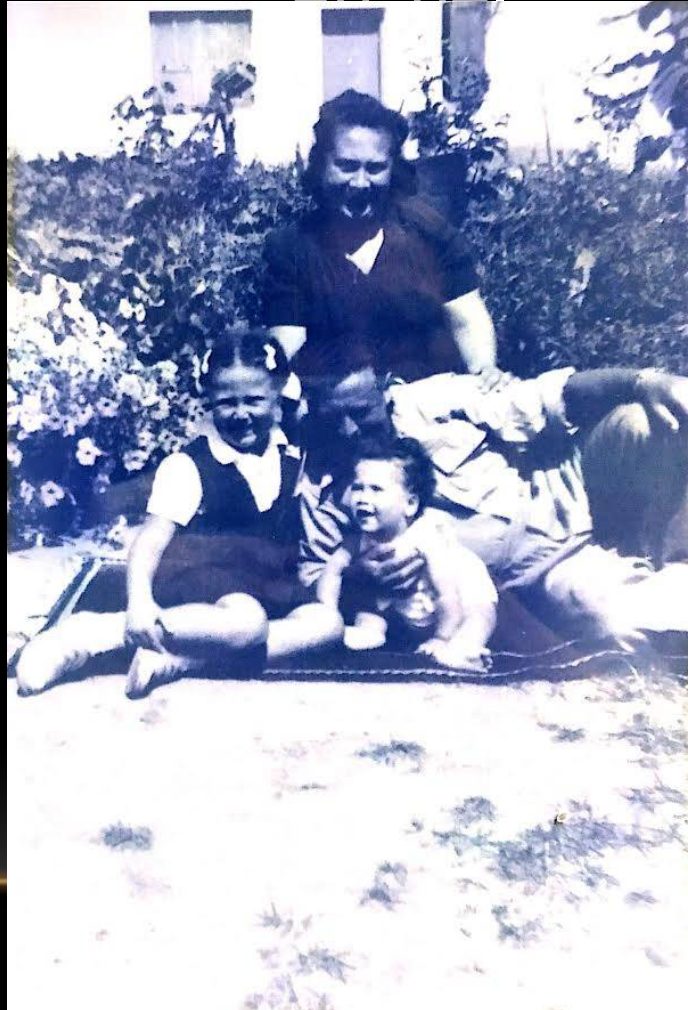
לא היתה תזמורת בזמנו אך היה פטיפון ותקליטים. לא היו מלצרים ואוכל מוכן אלא הכנה עצמית.

מקורות מספרים כי היה שפע של דברים בחתונה לא היה חסר דבר.

מספרים שדינה ומנחם נראו בשיאם ביום זה, כראוי לחתן וכלה.

נולדו להם שני, דינה ומנחם הקימו את משפחתם בראשון לציון
היעדרו של מנחם ז"ל. הבכורה שושנה ובן הזקונים יוסף, ילדים
מחייהם של שושנה ויוסי היה כואב ונתן את אותותיו בכל היבט

בחייהם.

תחילה גייסו רווקים. גייסו חיילים לפי מצבם המשפחתי. במלחמת העצמאות גייסו המוני אזרחים

מנחם באותה תקופה היה אבא. לאחר מכן גייסו גבר עם ילד ולאחר מכן גבר עם שני ילדים

גבעתי 52 לשניים אך מכיוון ששמעו שלחם בצבא של רומניה גייסו אותו ישירות לצבא לגדוד

מפקדיו של מנחם מספרים עליו כי הוא היה שייך למחלקה של
בתחילה היה נהוג לעשות מתיחות על חיילים, העולים החדשים
הוא, תמיד כיבדו אותו, אך מנחם נקלט יפה מאוד ביחידה, חדשים
היה מעין האבא של המחלקה.

מזכרונותיה של שושנה אודות אביה

בכל פעם שחזר הביתה היה, הוא היה לבוש בגדי חאקי רגילים"

מביא מתנות.

אהבתי מאוד את, באחת הפעמים אבא הביא לי מחרוזות צבעוניות

"המחרוזות."

אשר , שושנה בתו הבכורה בת החמש , כשהגיע לחופשתו האחרונה

דאגה לו מאוד ביקשה שלא ישוב לשדות הקרב מאחר ושמעה כי

:השכן איציק נהרג בקרב וניסתה לשכנע אותו במילים אלה

" אבא אל תלך למלחמה שלא יקרה "
"!לך כמו מה שקרה לאיציק

ולגברים עם , במהלך המלחמה ניתן כבוד למבוגרים שבחבורה
לכן לא נשלחו לחזית הקרב, ילדים.

בקרב באיבדיס החיילים היו בשוחות בגלל ההפגזות הקשות מצד
הצבא המצרי.

כשהתקדם , לכן קם והתקדם , מנחם הרגיש שהוא צריך לנוע קדימה
נפגע מפגז ונהרג במקום.

משרד הבטחון - אגף כח אדם
המחלקה להנצחת החייל

אישור

הננו מאשרים בזה

כי שרימכא אונס דיל

בו fol.

נפל ביום ה' תמוז תש"ח

(15.7.48)

הובא למנוחת עולמים בבית הקברות

ביתאג

10 P 1960

מנהל המחלקה

ק/30524 סא"ל משה אורבך

מנחם הובא למנוחות ברחובות

בחלקה הצבאית

16.7.48, בתמוז תש"ח ' בתאריך ח

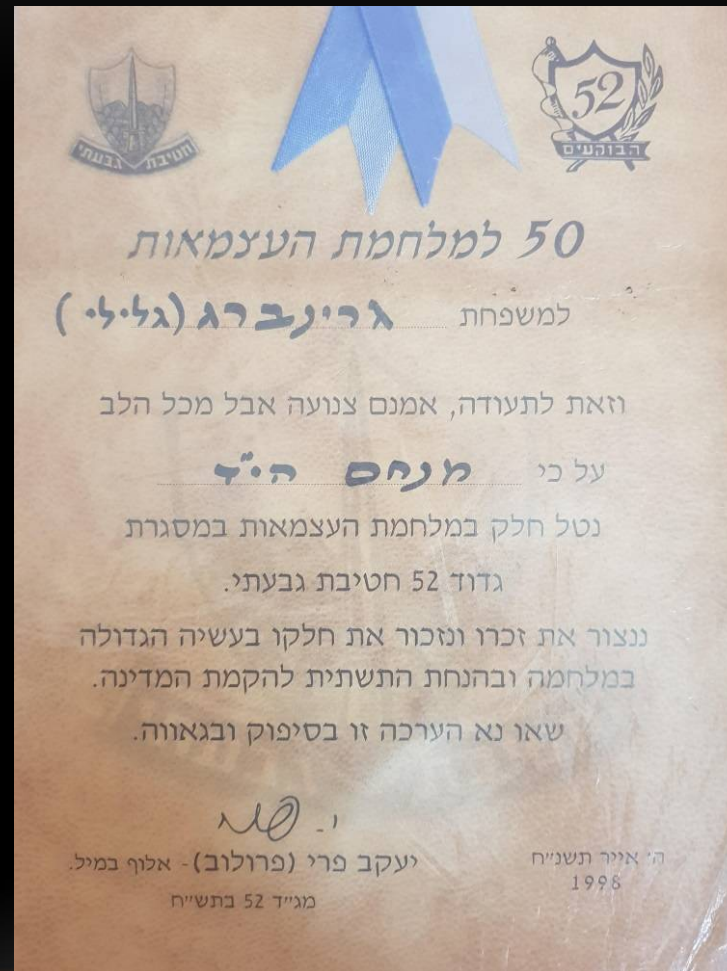
השאיר אחריו אישה ושני ילדים.

הידיעה על נפילתו של מנחם לא הגיעה למשפחתו בשבועות הראשונים.
המשפחה חיפשה את מנחם בבתי חולים, רק לאחר שמועות ברחבי העיר
ברחבי הארץ ונפגשה עם קצין העיר רחובות.
האמת המרה התגלתה ונודע שנקבר בחלקה הצבאית ברחובות.
יש לציין שבאותה תקופה שרר אי סדר במדינה שהיתה בחיתוליה
והמשפחות השכולות נפגעו מכך מאוד.

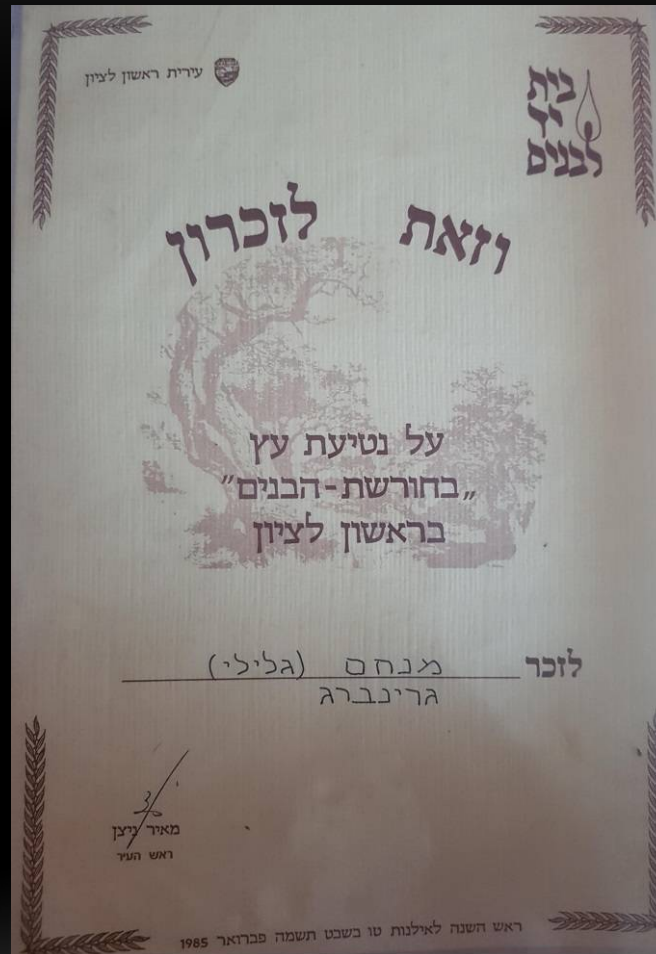
דרכי הנצחה

לזכרו של מנחם הוצאה תעודת הוקרה

נטע עץ לזכרו

מנחם, לזכרו הוקלטה תכנית רדיו בגלי צה"ל בשם "מי זוכר אותך
בה מספרים קרוביו על אודות חייו, 27.4.1971" ששודרה בתאריך? גרינברג
של מנחם.

**"מי זוכר אותך ,
מנחם גרינברג?"**
ראשון הרשומים בספר "יזכור" של
משרד הביטחון, נפל במלחמת השחרור.
על עבודת המח' להנצחת החייל, ועל
המשפחה ודרך השיקום.
שודר בגלי צה"ל ב - 27.4.71
כל הזכויות שמורות לארכיון גלי-צה"ל ©

נכתב מכתב לזכרו

מכתב בריבונות
(22 שנה לצפייתו)

אכן, חלפו 22 שנה שקדוה דם ושלמות הדר בגרוד, באחזקה מזויזים של
באבנו רמב"ן גלילת ברול, ראבי ירמנה לכבוד שריות אלד לזכרו של מנחם זידי
רמב"ן. המלך ארמנה המלך אל דר לזכרו בחתומות הדרמתי.

המתו חולטת מבעד לפרשלקבד עי"ב ראבי רואה את החלל הריק שבוצר עם
המחלקה, וכי מה בשאר לאלמנה וטגי יפוסים - זכרונות עבושים ועצובים ופצע
עמוק דבור בלב.

מה בספר ליתוסיו הרכים לכטי גלילת אכן, בספר להם על טסכת הגבוהה של עם
ישראל על הקרבה ופ אביהם שחולץ אף הוא להבנת הפולית והקריב את חייו למענה
ולטען יחיו אחים בסדיבנה ישראל עבמית ופטרות. הוא לא זכה לראות בהתגשמות
האידיאל הנשגב הזה, אולם אדם ילדיו תגלו פוח טשט וטמים של הפולית הפטרות
מאביכט הקריב את חייו על מזבחה.

פרשת חיים חוסט ושלמות חיים עברה על מנחם. עוד פילדותו הוא מוסטר בכל
בספר לטעילות זי ריבית בגולה ולה הקריש את שיטת שבושיו, וטמנת בחסד הימה עליה
לארץ ישראל ורמנת 1939 חורי והגיע לארץ בחשאי באביט טעפילים, והנת כמעט והגיע
לחוף תורן כאשר הבריטים כמעט וגילו אותם ובאלכו לחזור ולהמתוכב בים מתחת עוד
בחדש ימים עד אשר בבכסר בלילה בחשאי לחוף הארץ ושה החל מנחם בויים חושים חיי
עבודה ויצירה. כסוד דברט פטולט לא התאונן, כי טוב לב עד למאד היה ובעל מידות
חברותיות מאד ותמיד היה טשח בחלקו. הוא היה אושר "העבודה היא חיינו של האדם".
הוא נשא אשה ובולדו לו ילדים וכך בחוג מטמנתו חיי חיים טטמתיים צבושים ושלמי
אשר עד טרוץ הטלחה לעצמאותנו.

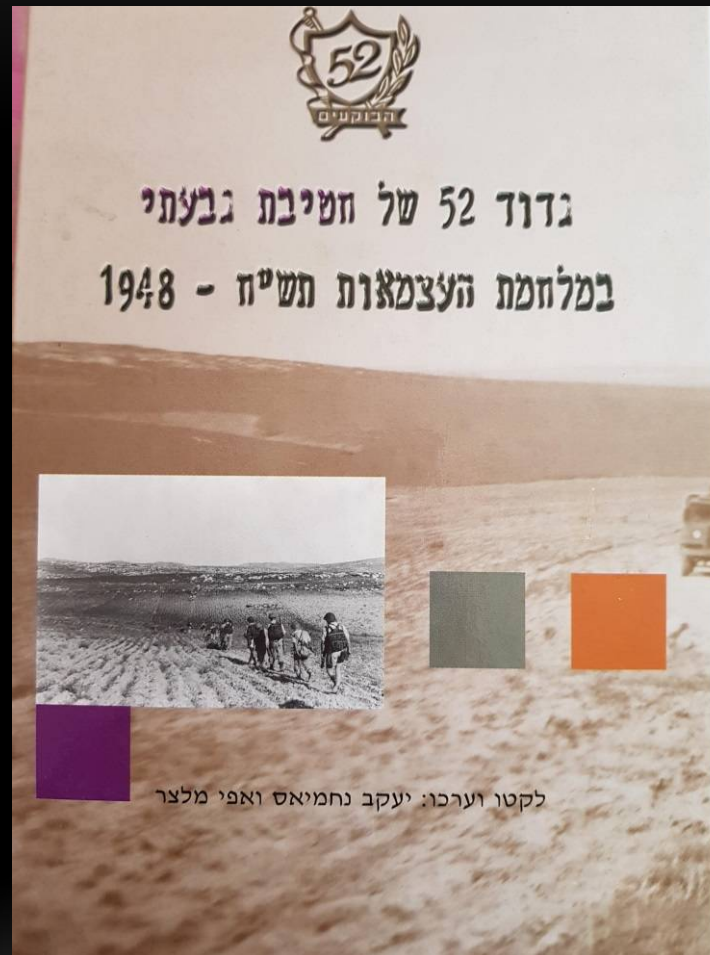
ומנחם ב"ן היבואים לצבא. על אף גילו המבוגר הוא מצורף לגודר קרבי, הוא
הוא הגודר הבורע "הבוקעים" טגים, שלטת טכרות של אמוצים קגרים ומנחט בקר
הקדשי של החיית, המגרים פלטו ככה רב והקוסמו לתוך אורגנו, אולם התקדמותם בגלשה
בשהה י"י כוחותנו טעמדו יחידים טול רבים בגרודה פילאית והנת אס אישה וברטט
סללו את הדרך לעצמאותנו.

וב"ן הצופים בגרודה היה בה מנחם טכטל בטמל "איבויס" טכטמנתו ברט רב.
הטלטל הוטבו יום ולילה, אלטי פגים טכו שליט טכל עבר וטטנת אס דו טמל מנחם.
ופל אף הקרבות ואולי בזכותם לא בעזב הטלטל, ואולי בזכותו של טלטל זה שהוט הטער
לבב יכלו כוחותינו ברוד הזמן לטרוץ ולטהר את הגב ולגרש את הטולטים.
בזכות אבי בחוטמתו האחרונה כטבטד טמנתו כאילו לבו בנא לו שהוא אשר לאשנתו
"טמרי על הילדים, מי יודע אם אטוב", והוא הלך ולא שב.

הוא רק בן 35 בגללו. ועליו יאמר:
הוא נפל בקרב
הוא פת בטמנתו
אך בטמנתו בטאות לפד
בטאותה לעד למזכרת.

ראטי"ב, בימתו טלכה כוטלי.

להנצחת הקרב של גדוד 52 של חטיבת גבעתי

"הוא נפל בקרב

הוא מת במשמרת

אך נשמתו נשארה לעד

נשארה לעד למזכרת"

מלכה כרמלי: מאת גיסתו

בעל אוהב, איש עבודה חרוץ, במהלך עבודתנו זכינו להכיר את מנחם מקרוב
שמחנו מאוד מהידיעה ששמחת החיים של מנחם! בן אדם טוב, ואבא נפלא
הצליחה לסחוף את כל קרוביו יחד איתו

אנו מקוות שהצלחנו לתאר את מסכת חייו של מנחם בצורה המדויקת
!והמכבדת ביותר כיאה לגיבור שכזה

לירז ואמילי

לירז סעדיה: עורכות המצגת
אמילי גלפנד

קריית החינוך אמירים

מקיף ה'

2017

יהי זכרו ברוד

Rachel.n